

Adam Kołodziejski, Andrzej Marcinkian

Zameczno, pow. Głogów

Informator Archeologiczny : badania 5, 105-106

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nologię cmentarska rozciągnąć można na cały okres halstaoki, a sam obiekt zajmuje znaczną przestrzeń.

Wskazana jest kontynuacja badań.

ZAKRZÓW, pow. Krapkowiec

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu

Badania prowadzili mgr K.Macewicz i mgr E.Tomczak /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Opolu. Drugi sezon badań. Stanowisko wielokulturowe - osada kultury Łużyckiej. Cmentarsko z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest około 500 m na południowy wschód od PGR Dalnia, na pograniczu gruntów wsi Zakrzów, Jasiona i Ligota Dolna. Badaniami objęto obszar 600 m², najbardziej zagrożony dorywczą eksploatacją piasku. Odsłonięto i zabezpieczono kilkanaście jam osadniczych kultury Łużyckiej oraz dwa groby kultury Łużyckiej i trzy z okresu wpływów rzymskich.

Jamy osadnicze zawierały przede wszystkim ceramikę. Tylko w jednej natrafiono ponadto na dwa bardzo dobrze zachowane sierpy brązowe. Groby ciałopalne kultury Łużyckiej reprezentował jeden pochówek popielnicowy, zawierający trzy ozdoby brązowe i jeden bespopielnicowy, zawierający trzy ozdoby brązowe i jeden bespopielnicowy-jamowy, składający się wyłącznie z ułamków naczyń glinianych, przepalonych kości i splenizny.

Groby z okresu wpływów rzymskich były bardzo silnie zniszczone. Poza przepalonymi szczątkami kostnymi zachowały się resztki wyposażenia w postaci drobnych ułamków naczyń glinianych oraz przedmiotów metalowych, przeważnie fragmentarycznie zachowanych.

Badania w roku przyszłym przypuszczalnie będą kontynuowane.

ZAMECZNO, pow. Głogów

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Adam Kołodziejcki /autor sprawozdania/ i mgr Andrzej Marcinkian. Finansował WKZ w Zielonej Górze. Drugi sezon badań. Cmentarsko ludności kultury Łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu i okresu halstaockiego.

Badania miały charakter ratunkowy. Obszar cmentarska podlega

niszczeniu przez uprawę ziemi i prace melioracyjne. Przekopano około 1200 m² wydobywając 49 grobów /Nr 8-56/. 7 grobów uzyskano w pierwszym sezonie prac. Groby z pierwszego sezonu miały cechy charakterystyczne dla IV i V okresu epeki brązu, natomiast wszystkie groby z roku 1971 datować należy na okres halstački. Groby należą do znacznej głębokości, /prześwietnia około 80 cm/ i są stosunkowo dobrze zachowane. Wszystkie charakteryzuje obrządek ciałopalny, popielnicowy. W wielu przypadkach zarysowana była jama grobowa. W niezniszczonych popielnicach kości były oczyszczone, jak stwierdzono na podstawie ekspozycji jednej popielnicy przez antropologów kości układano z zachowaniem porządku anatomicznego, jednak nieśbýt deklądnie. Wskazuje na to umieszczenie np. paliesków między kośćmi osazki i zmieszanie kości w środkowej partii popielnicy. Popielnice z zasady nakrywane były misami odwróconymi dnami do góry. Większość grobów bogato wyposażona była w naczyńka przystawne, najoszczędziej niewielkich rozmiarów. Naczyńka te wykonywane były nieśbýt starannie. W popielnicach, rzadszej obok, znajdowały się pojedyncze ozdoby, - w większości szpile z brązu, charakterystyczne dla okresu halstackiego. Materiał ceramiczny i to zarówno popielnice, jak i naczyńka przystawne, posiada cechy ceramiki grupy białowickiej kultury łużyckiej, a na podstawie analogii do zespołów grobowych z Serbii, Czarnowic pow. Krosno Odrzańskie oraz Wiciny pow. Lubsko, zaliczyć można go do młodziej fazy osadnictwa tej grupy. Jest to na terenie powiatu głogowskiego szjawisko w chwili obecnej niewyjaśnione, tym bardziej, że w najbliższej okolicy występują omentaryjska typowe dla dolnośląskiej grupy kultury łużyckiej, na których brak zabytków z grupy białowickiej. W Zamecznie stwierdzono natomiast niewielkie tylko domieszki, materiału dolnośląskiego. Problem ten stanowić będzie wytyczną dalszych prac, które kontynuowane będą w latach następnycb.

ZIEMIĘCICE, pow. Gliwice
Stanowisko 4a

Muzeum Górnośląskie w Bytomiu

Badania prowadziła mgr Elżbieta Szydłowska.
Finansował WKZ w Katowicach. Trzeci sezon
badani. Osada kultury łużyckiej, okres hal-
stački D.

W roku 1971 kontynuowano prace badawcze, prowadzone w latach 1958 i 1959 na osadzie kultury łużyckiej w Ziemięcicach, położonej w zachodniej części wsi, na wydnie swanej "Sesiny". Stanowisko, na którym dotąd przebadano 12 jam osadniczych, zostało poważnie zniszczone przez wybierkę piasku. W bieżącym sezonie chciano odkryć mawarstwienia kulturowe w północnej i południowo-zachodniej części osady. Jak